

Bản Tin - H4H Newsletter

Mục Lục (Contents)

Chương Trình Giúp Trẻ Nghèo Khuyết Tật	2
Trò chuyện với Ông Kenneth Branch	3
Nhật Ký Chuyến Đi Việt Nam 2007	4
Học Sinh Giúp Xây Trường	5
Đôi dòng cảm nhận từ chuyến đi	5
Bữa Com Gây Quỹ Năm 2006	6
Những chiếc bóng xanh tại Hội chợ Tết	6
Trò chuyện với Anh Phan Tấn Tài	7
Đi Bộ Vì Trẻ Em Nghèo Khuyết Tật	7
Cảm Tạ / Phiếu Bảo Trợ	15
Bích chương “Đi bộ vì trẻ em khuyết tật”	16

English Contents

President's Welcome	8
Sandown Racecourse Tet Festival 2007	8
Interview with Tai Phan	9
“Walk for the children Who Can't Walk”	9
Corrective Surgery Program	10
Love by Listening	
Interview with Mr Kenneth Branch	11
Cuong's Vietnam Trip Journal 2007	12
Lavers Hill Students Help Built School	13
Reflections from the Vietnam trip	13
Annual Fundraising Dinner 2006 Report	14
Appreciation / Sponsorship form	15
“Walk for the children Who Can't Walk”	16
Walk-A-Thon 2007 Poster	

Thư Ngỏ

Thân chào quý vị và các bạn,

Cầm trên tay quý vị là bản tin đầu năm 2007 của nhóm Góp Một Bàn Tay (GMBT – H4H). Chúng tôi nhân cơ hội này tường thuật về hoạt động của nhóm trong thời gian qua cũng như một số dự án sắp thực hiện trong tương lai.

Trong những ngày tháng nhộn nhịp vừa qua, một sinh hoạt của H4H đáng được nêu lên là chương trình thảo luận của thành viên trong nhóm nhằm chuẩn bị cho công việc sắp tới được quả quyết hơn và rõ ràng hơn. Qua những buổi thảo luận hăng say và nhiệt tình, chúng tôi đã trao đổi và học hỏi nhiều kinh nghiệm hoạt động, cũng như thu nhận nhiều sáng kiến từ các thành viên. Những buổi thảo luận này đã giúp khuyến khích và động viên tân ban điều hành tiếp tục hướng dẫn nhóm H4H ngày một vững vàng hơn trên con đường sinh hoạt thiện nguyện.

Cũng như mọi năm, một số thành viên đã trở về Việt Nam để khảo sát những dự án của nhóm trong kỳ nghỉ hè vừa qua. Dù đôi lúc rất mệt mỏi và căng thẳng, nhưng những hình ảnh, kinh nghiệm và cảm xúc thu nhận được từ mỗi chuyến đi này vẫn thúc đẩy chúng tôi tiếp tục gắn bó với công việc thiện nguyện đầy ý nghĩa.

Các dự án của nhóm đang phát triển khá mạnh mẽ. Số lượng học sinh được bảo trợ đã tăng hơn 800 em. Vừa qua, chúng tôi đã hoàn thành 57 ca mổ cho các em tật nguyền, gấp hai lần so với năm trước. Sự nghèo đói ở vùng quê hẻo lánh tạo nhiều yếu tố cản trở trẻ em không phát triển được tới khả năng của mình. Những học sinh và các em khuyết tật được H4H bảo trợ vẫn

gặp nhiều khó khăn trong việc tiếp tục việc học, hoặc để hồi phục đầy đủ sau ca mổ. Chúng tôi luôn cân nhắc kỹ lưỡng trong việc chi tiêu để bảo đảm mỗi một đồng quý vị đóng góp được sử dụng một cách xứng đáng đến tay các em và tạo được kết quả lâu dài.

Từ đầu năm, các anh chị em trong nhóm đã bắt đầu xem xét lại công việc hành chính và những dự án đang thực hiện. Đồng thời đã góp sức tổ chức gian hàng trưng bày tại hội chợ Tết ở Sandown Park, nhằm quảng bá về những hoạt động của nhóm đến quần chúng. Hiện tại, các thành viên đang hăng hái chuẩn bị cho buổi đi bộ gây quỹ vào ngày 21 tháng 4, đặc biệt có chủ đề: **“Đi bộ vì trẻ em nghèo khuyết tật tại Việt nam”**.

Nhóm luôn thật lòng biết ơn sự giúp đỡ và hỗ trợ của quý vị mạnh thường quân, cũng như thành viên và thân hữu của nhóm. Chúng tôi sẽ tiếp tục hết sức mình làm việc một cách sốt sắng và trong sáng. Chúng tôi mong sẽ được thường xuyên gặp gỡ quý vị và các bạn trong những sinh hoạt của nhóm và cùng góp ý giúp H4H mỗi ngày tốt hơn.

Dù phải đương đầu với những thử thách trong cuộc sống nhưng chúng tôi hy vọng rằng mình vẫn không thể quên các trẻ em bất hạnh ở Việt Nam luôn phải tranh đấu để sinh tồn và chỉ mong muốn một cơ hội để thoát được hoàn cảnh kém may mắn của mình. Một lần nữa, chân thành cảm ơn sự hỗ trợ và khuyến khích của quý vị. Hy vọng sẽ gặp lại quý vị tại buổi đi bộ gây quỹ sắp tới.

Hạ Vân Thu

Trưởng Nhóm

HANDS FOR HOPE INC.

PO BOX 809 SUNSHINE MDC

VIC 3020 AUSTRALIA

Website: <http://www.handsforhope.org.au> | Email: h4h@handsforhope.org.au

Mobile: 0403 569 121

Reg No: A0040881V

Chương Trình Giúp Trẻ Em Nghèo Khuyết Tật

Năm ngoái nhóm đã tổ chức những cuộc phẫu thuật phục hồi chức năng cho 57 trẻ em nghèo khuyết tật tại những vùng quê xa. Tổng cộng 121 ca phẫu thuật đã thành công trong 4 năm qua.

Dưới đây là bài viết của *Phương Vy*, một thành viên của nhóm đã tường thuật những câu chuyện thật ghi lại từ lời kể của những em được phẫu thuật.

~ một ~ Ngô Văn Tính

Hơn 20 năm tôi vùng vẫy trên hai chân của mình. Chưa bao giờ tôi nghĩ đến việc nếu tôi không có đôi chân.

Em 18 tuổi, dò dẫm trên con đường làng bằng hai bàn tay và đầu gối.

Ngày bác sĩ về đến làng, em biết em có thể tự đi bằng đôi chân của mình.

Em vẫn quỳ, và lạy cảm ơn bác sĩ.

"Cuối cùng con cũng biết đi!"

~ hai ~ Nguyễn Lê Ngọc Ân

Nước mắt em chảy dài, và em nói với tôi, "Em không đau!"

Nước mắt bà chảy dài, và bà nói với tôi:

"Nó khóc rồi bà khóc theo. Rồi nó không khóc nữa, nó sợ bà khóc, sợ bà bệnh."

~ ba ~ Quách Vĩnh Lộc

"Con uống thuốc cho mau hết bệnh, rồi về nhà sớm, rồi đi học."

Đứa trẻ bết khóc. Ngoan ngoan.

~ bốn ~ Danh Lạng

"Con người ta đi học bằng hai chân. Con tôi đi học bằng hai tay. Nhiều hôm đón nó trễ, thấy nó ngồi thui thui ..."

~ năm ~ Triệu Thị Ngọc Bích

"Nó mồ côi. Cha tôi lượm nó về nuôi tới giờ."

~ sáu ~ Mẹ em Thạch Thị Thu Trinh

"Đi nuôi bệnh một mình thì mệt. Mà đất ba nó theo thì không có tiền nuôi."

~ bảy ~

Những người mẹ, những người cha, những người bà vùng Khơ Me nói tiếng Việt lơ lớ cố gắng nghe lời dặn dò của người bác sĩ để chăm sóc con cháu.

Những đứa trẻ mắt tròn xoe long lanh trên chiếc giường trắng, can đảm chịu đau đớn.

Nhưng "Con chỉ cần có thể tự đi được thôi!"

Trong tất cả những vô tận của con người, tình yêu thương cũng là vô tận. Con người ta có thể yêu thương bằng tất cả các giác quan. Yêu thương bằng thính giác, thị giác, xúc giác, khứu giác và những cảm giác khác. Linh cảm của người cha, người mẹ cũng là yêu thương bằng giác quan.

Tôi thương các em từ thính giác. 18 giường bệnh là 18 câu chuyện dễ thương.

Tôi không làm được gì nhiều cho các em ngoài những lời khen ngợi rằng em rất can đảm, em rất ngoan, em rất vâng lời.

Tình cảm này tôi dành cho các em, liệu có đủ, khi mà mẹ em phải suy nghĩ làm sao để tìm được một chén cơm, một viên thuốc cho em?

Tôi nói chuyện với bạn. Bạn hứa sẽ tặng cho em một đơn thuốc. Tự nhiên tôi nghĩ đến việc kể những mẩu chuyện cho nhiều người bạn. Mỗi người bạn lại tặng cho

mỗi em một đơn thuốc. Có khả thi không?

18 em bé người Khơ Me ở vùng áp xã thuộc tỉnh Sóc Trăng sống cả cuộc đời bằng hai bàn tay. Các bác sĩ tại bệnh viện Vạn Xuân đã thay đổi một nửa số phận của các em bằng bàn tay phẫu thuật của mình. Một nửa số phận còn lại, bạn có thể giúp cho các em không?

Tôi mở blog cho public trở lại. Tất cả những tấm lòng, dù chỉ là một giờ rảnh rỗi để kể chuyện cho các em nghe cũng là đáng trân trọng.

Tôi hy vọng 50% những người bạn của tôi sẽ ủng hộ những gì tôi đang làm, giúp đỡ cho những em bé Khơ Me tại bệnh viện Vạn Xuân.

Tôi hy vọng 10% những người bạn của tôi sẽ cùng tôi làm cái gì đó.

Chân thành cảm ơn bạn đã bỏ thời gian, để tập Thương từ Thính Giác. Nếu bạn có một giờ đồng hồ rảnh rỗi cùng một câu chuyện cổ tích, một con búp bê, một chiếc xe đồ chơi nhựa, một con thú bông bé xíu, hãy liên lạc ngay với tôi.

Phương Vy

Trò chuyện với Ông Kenneth Branch - Rotary Club of Springvale City

Hai năm vừa qua, câu lạc bộ Rotary đã hết lòng ủng hộ những hoạt động của nhóm Góp Một Bàn Tay, tham gia chương trình tài trợ giáo dục cho mười hai học sinh và giúp đỡ mười lăm trẻ khuyết tật thay đổi cuộc sống. Thêm vào đó, những cá nhân của câu lạc bộ cũng trở thành những mạnh thường quân. Chúng tôi đã có cuộc nói chuyện với Kenneth Branch, chủ tịch câu lạc bộ tại Springvale.

Ông có thể cho chúng tôi biết vài thông tin về câu lạc bộ Rotary ở Springvale?

Rotary là một tổ chức quốc tế và hiện diện trên toàn 168 quốc gia với gần 1.3 triệu thành viên từ khắp nơi với mong muốn làm gì đó giúp đỡ xã hội. Rotary phân vùng theo địa phương tùy theo vị trí địa lý và Rotary ở Springvale là thành viên của vùng 9810. Địa phương số 9810 hiện có 51 câu lạc bộ Rotary với gần 1500 thành viên.

Rotary ở Springvale khá mới trong cộng đồng vì chỉ vừa mới thành lập ngày 20 tháng 8 năm 2003. Chúng tôi cố gắng đại diện và tham gia vào những hoạt động của cộng đồng Á Châu tại Springvale, giúp đỡ những người cần giúp đỡ để hòa đồng trong xã hội. Tất cả những thành viên đều tham gia tình nguyện về vật chất lẫn tinh thần, cũng giống như những thành viên của nhóm Góp Một Bàn Tay.

Câu lạc bộ đã giúp đỡ trường tiểu học và trung học Springvale thông qua những trợ giúp tài chính cho các học sinh. Trong nội bộ Rotary hiện có chương trình của thanh niên tên “Wypen” nhằm giúp các em phát triển kỹ năng lãnh đạo. Chúng tôi cũng hỗ trợ những em có hoàn cảnh khó khăn tham gia cuộc cắm trại hằng năm của thanh niên. Chúng tôi cũng khuyến khích mọi người tham gia kiểm tra ruột già nhằm phát hiện sớm những triệu chứng của ung thư ruột già, căn bệnh nghiêm trọng và phổ biến hơn cả bệnh tim và ung thư ngực.

Ông có thể cho biết câu lạc bộ Rotary Springvale đã gây quỹ bằng những hoạt động nào?

Chúng tôi gây quỹ qua những chuyến đi nước ngoài hàng năm, những hoạt động như bữa cơm gây quỹ, tham gia vào thị trường bán những sản phẩm đa dạng và xô số. Những năm vừa qua, chúng tôi đã góp phần vào hội chợ Tết Nguyên Đán. Năm nay, chúng tôi đã có hợp tác với Krispy Kreme và họ đã hỗ trợ chúng tôi rất nhiều trong những hoạt động gây quỹ.

Làm thế nào mà Rotary đã biết và hỗ trợ nhóm Góp Một Bàn Tay?

Cô Mai Nhon có làm việc cho ông Lâm Hữu Lộc, một thành viên của chúng tôi; Mai Nhon chính là người đã giới thiệu nhóm với tôi. Sau khi hân hạnh được nói chuyện với vài thành viên trong nhóm, tôi rất thích phục các bạn với niềm đam mê và mong muốn giúp đỡ những trẻ nhỏ bất hạnh ở quê nhà. Buổi giới thiệu đó chính là xúc tác cho cuộc đi thực tế của chúng tôi ở Việt Nam và những chuyến đi đó đã trở thành tiền đề cho những hoạt động gây quỹ giúp đỡ tài chính cho các dự án khác nhau của câu lạc bộ. Tôi đã nói chuyện với ban điều hành những dự án gây quỹ quốc tế nhằm lấy nguồn trợ giúp cho trẻ em Việt Nam. Ban đầu, chúng tôi dự định hỗ trợ những đối tượng trong dự án giáo dục và sau đó chúng tôi mở rộng sang các dự án y tế.

Tại sao ông lại nhiệt tình hỗ trợ những dự án của nhóm Góp Một Bàn Tay như vậy?

Tôi thực sự tin rằng giáo dục là nền tảng cần thiết; con đường duy nhất giúp con người thay đổi cuộc sống, cộng đồng và thế giới đều dựa trên nền tảng giáo dục. Trừ phi những đứa trẻ có cơ hội đến trường, nhận nền giáo dục cơ bản, chúng sẽ không thể tiến xa hơn trong con đường học vấn.

Tôi đã trải qua những khó khăn mà người bạn trẻ vấp phải khi ngồi dưới mái trường nên tôi hiểu một đứa trẻ khuyết tật sẽ phải khó khăn hơn rất nhiều khi em muốn đến trường, và để vươn ra thế giới hầu như là điều không thể. Đó chính là lý do chúng tôi ủng hộ nhóm hết lòng, nhất là những dự án y tế.

Vậy ông có nhắn gửi gì đến những thành viên cùng những mạnh thường quân của nhóm không?

Cho tôi gửi phương châm từ thời trung học của tôi “Meliora sequamur” nghĩa là “Hãy để cho chính chúng ta cơ hội vươn đến điều tốt đẹp hơn”. Tôi tin rằng nhóm Góp Một Bàn Tay cùng các thành viên sẽ hết lòng thực hiện phương châm đó. Tôi cũng mong rằng Rotary Springvale sẽ tiếp tục ủng hộ nhóm hết lòng. Ngày nào tôi còn là thành viên, ngày đó sự ủng hộ còn tiếp tục. Hy vọng mọi người cũng cố gắng tiếp tục công việc đầy ý nghĩa này.

Thay mặt cho nhóm, chân thành cảm ơn ông, câu lạc bộ Rotary Springvale về những ủng hộ cùng khuyến khích cá nhân ông đã dành cho nhóm. Chúng tôi thực sự biết ơn và hy vọng sự liên kết giữa hai tổ chức ngày càng tốt đẹp.

Hạ Vân Thu

Ông Kenneth Branch và Hồng Đức thành viên nhóm Góp Một Bàn Tay ở chợ Tết Sandown Springvale 2007

Nhật Ký Chuyến Đi Việt Nam 2007

7 giờ tối ngày 7/01/2007 - Khi vừa bước xuống Sân Bay Tân Sơn Nhất ở Sài Gòn, cái nóng bức và sự ngộp ngạt khiến tôi đổ mồ hôi. Đường phố đông đúc với hàng hàng lớp lớp những chiếc xe gắn máy và người dân bận rộn mua bán và ăn uống. Tôi thấy khung cảnh này không còn lạ, vì hàng năm tôi đều về Việt Nam để làm việc cho nhóm Góp Một Bàn Tay. Tôi đã cùng đi với người em trai của tôi là Hải và anh em chúng tôi cùng bắt đầu cuộc hành trình từ Nam ra Huế.

10/01/2007 – Theo dự định, chúng tôi đã đi thăm vùng Long Cát ở Tỉnh Ninh Thuận và cùng làm việc với các dân địa phương để mở đường cho OzQuest xây trường học cho các học sinh. Đoạn đường đi mất 8 giờ đồng hồ từ Sài Gòn đến nơi có một trường học “Tình Thương” được các Ni Cô quản lý. Đây là một trường học miễn phí cho trẻ em, nhưng không được đăng bộ chính thức. Trường có khoảng 200 trẻ em từ các dân tộc thiểu số, những em này đều là những trẻ em không được may mắn đi học các trường công lập. Trường còn rất thiếu thốn, do vậy, nhà bếp, phòng ăn, phòng cầu nguyện và phòng sinh hoạt đã được dùng làm phòng học hàng đêm.

12/01/2007 – Chưa gì chúng tôi đã được cho biết là đơn xin xây trường học sẽ không được chấp thuận trước thời gian OzQuest đến, vì đây là đơn xin xây dựng trên khuôn viên của Chùa và lại có sự hợp tác của người nước ngoài, do vậy đơn xin cần phải được chấp thuận của rất nhiều người có thẩm quyền và thủ tục pháp lý rất phức tạp. Chúng tôi lập tức nghĩ đến chuyện giúp đỡ những người dân làng. Với sự hợp tác của những người đảm trách trong làng, chúng tôi có thể đổi thành một chương trình làm việc khác khả

thi hơn. Thay vì xây trường học, trong dự án này, chúng tôi sẽ giúp xây lại 12 ngôi nhà cho những gia đình nghèo khó, hầu hết những ngôi nhà này bị phá hủy trong trận bão vừa qua. Tôi đã hoàn tất được thủ tục giấy tờ là nhờ có Hiền, người đại diện của chúng tôi ở Việt Nam. Cô ta đã phải đi từ Quảng Ngãi để vào đây giúp tôi làm cho xong các thủ tục của nhà nước.

14/01/2007 – Chúng tôi đã đón chuyến xe đò sớm nhất để đi Quy Nhơn, đoạn đường từ Nha Trang ra Quy Nhơn mất 4 tiếng rưỡi. Gần địa điểm này có đảo Hội Lộc, nơi nhóm có một dự án bảo trợ học sinh. Tôi đã phỏng vấn 20 em trong dự án của chúng tôi và đến thăm gia đình của những em này. Hầu hết những gia đình này chỉ có một mảnh đất nhỏ để trồng trọt và nuôi gia súc với hy vọng có thêm chút lợi tức cho gia đình. Một hoàn cảnh chung của rất nhiều gia đình sống ở vùng quê là việc kiếm đủ thực phẩm cho gia đình đã khó, do vậy họ còn gặp khó khăn nhiều hơn trong việc cho con đi học, nhất là những em từ lớp 10 trở lên, những em này phải ra thành thị để học, vì ngoài đảo không có trường cấp III. Nhiều em đã phải nghỉ học, trong đó có cả những em rất thông minh.

16/01/2007 – Chúng tôi đã đi Pleiku để thăm người Cô hiện đang tu ở Dòng St Paul. Các Sơ đã đón tiếp chúng tôi và cho phép chúng tôi ở lại trụ sở của các Sơ. Trong khi ở lại đây, chúng tôi đã chứng kiến công việc của các Sơ, tôi thực sự cảm phục và ngạc nhiên trước những đóng góp của các Sơ. Các Sơ đã chăm sóc 69 làng cùi người Dân Tộc Thiểu Số, những người có cơ thể bị phá hủy bởi bệnh phong cùi. Một số trẻ em thuộc những gia đình này được mang đến Pleiku, nơi đây các em được chu cấp lương thực, chỗ ở và cho đi học.

19/01/2007 – Chúng tôi đã cùng cô Karen của nhóm Life Start Foundation đến Hội An để thăm những dự án của Cô và giúp đỡ công việc của cô theo khả năng của nhóm. Cô Karen giúp những người nghèo và bất hạnh nhất trong khu vực. Cô cũng mở những lớp học nhỏ và lớp tiếng Anh cho những trẻ em và thanh thiếu niên vô gia cư. Cô Karen cũng đảm trách một trường học cho những trẻ em có nhu cầu đặc biệt và giúp đỡ các gia đình sống trong nghèo khó để cải thiện đời sống của họ.

Cách Hội An khoảng nửa giờ, H4H cũng có một dự án bảo trợ cho 30 em học sinh

giỏi ở Đà Nẵng. Hầu hết những trẻ em này sống ở các vùng quê và thị xã rất hẻo lánh. Tôi phải ngồi đằng sau xe gắn máy đến 8 tiếng để vào thăm các em. Để cho các em đi học, gia đình của các em hoàn toàn dựa vào học bổng của H4H và đôi khi phải mượn thêm tiền từ ngân hàng để cho các em đi học thêm. Học thêm thực sự phổ biến và cần thiết trong chuẩn giáo dục tại Việt Nam.

21/01/2007 – Chúng tôi đến Huế để thăm các Sơ ở trạm xá Kim Long và thăm 60 em trong dự án của nhóm. Các em ở vùng này thuộc một trong những nơi có hoàn cảnh khó khăn nhất và có một số các em phải bỏ học để đi làm giúp đỡ cho gia đình. Dự án đã thành công với hơn 20 em tốt nghiệp lớp 12, một số em hiện đang học ở Đại Học nhờ sự bảo trợ của các Sơ và những em còn lại đang chuẩn bị cho kỳ thi tuyển Đại Học sắp tới.

Huế là điểm dừng cuối cùng của chúng tôi năm nay. Đây thực sự là một hành trình dài nhưng rất xứng đáng với công sức của chúng tôi. Nhóm sẽ tiếp tục hỗ trợ trẻ em trên toàn Việt Nam để các em có cơ hội phát triển và có một cuộc sống tốt đẹp hơn.

Trần Minh Cường

Học Sinh Giúp Xây Trường

Tháng 11 năm ngoái, tôi có cơ hội điu đất một nhóm học sinh trường trung học Lavers Hill ở Melbourne nhận phần thưởng “Gold Duke of Edinburgh”. Để hoàn thành yêu cầu *Phục Vụ Cộng Đồng* của phần thưởng này, các em đã chọn thực tập một nơi thôn dã ở Việt Nam. May mắn thay, chúng tôi đồng cộng tác dự án này với nhóm Góp Một Bàn Tay, với hai đại diện là chị Dương Thu và Ethyn.

Tôi nhận thấy một điều hiển nhiên ngay từ lúc đầu đặt chân đến Sài Gòn là nhóm Góp Một Bàn Tay là một tổ chức rất chặt chẽ và thành viên của họ có rất nhiều nhiệt huyết tận tụy ra sức thay đổi đời sống của người nông thôn được tốt hơn. Ngay ngày đầu mà thành viên của họ đã chuẩn bị sẵn sàng để hỗ trợ và lên kế hoạch cho dự án của chúng tôi.

Dự án của chúng tôi là giúp xây một ngôi trường cho dân vùng Đức Bà, một làng nhỏ gần Long Mỹ, miền nam Việt Nam. Ngôi trường của các em học sinh là một căn chòi tranh rỗng toéch! Công

việc của chúng tôi sẽ mang đến cho các em một ngôi trường ngói chắc chắn và việc nâng cấp ngôi trường sẽ tạo nhiều cơ hội học hành cho các em ở làng Đức Bà và những làng cận bên. Phải nói, biến đổi một khoảng trống trống trụi thành những lớp học tươi tắn là một kinh nghiệm để đời và rất đáng nên làm.

Gia đình một người dân ở làng Đức Bà đón tiếp chúng tôi rất niềm nở cho chúng tôi cảm giác thân thiện ngay từ lúc đầu. Chúng tôi được ăn điểm tâm và bữa trưa ở làng và được thưởng thức những món ăn thuần túy của người Việt. Các bạn học sinh rất ngạc nhiên, vì chính họ không thể tưởng tượng rằng họ lại được ăn những món ăn thật khoái khẩu.

Một trong những ngày đáng ghi nhớ nhất của tôi là khi được cùng chị Thu đi tìm hiểu nhu cầu của các gia đình ở các làng bên xem họ có cần đến sự giúp đỡ của nhóm Góp Một Bàn Tay không. Thật là một kinh nghiệm đặc biệt khi được giáp mặt với những gia đình không được dùng nguồn nước sạch và con em của họ không thể cắp sách đến trường vì quá nghèo. Tôi mong đợi trong tương lai lại có dịp được giúp những con người này.

Chị Thu là một người phụ nữ phi thường với một tấm lòng thiết tha giúp người Việt qua mọi phương cách mà chị có thể làm. Lúc tôi gặp chị là lúc chị đang bận rộn viếng thăm trẻ em đang nằm viện hoặc nếu không thì chị cũng lại bôn ba đến các tỉnh khác để tìm trẻ em cần được điều trị. Chị làm việc không biết mệt mỏi

để đảm bảo dự án của chúng tôi được diễn ra trôi chảy. Chị đảm đương từ việc ngoại giao với chính quyền địa phương đến việc thông dịch tại ngôi trường chúng tôi đang xây cất hoặc ngay cả cung cấp khi chúng tôi hết cạn những vật dụng y tế.

Cảm ơn chị Thu và nhóm Góp Một Bàn Tay đã cho tôi được cơ hội tham gia vào một công việc đầy ý nghĩa và hiểu rằng cá nhân tôi và các em học sinh đã học hỏi nhiều hơn là chỉ biết xây một ngôi trường.

Cô Lynn Morris nhóm OzQuest

Điều hợp viên dự án

Đôi dòng cảm nhận từ chuyến đi Việt Nam

“... Chúng tôi có được dịp dạy các em học sinh (Việt Nam) một vài câu sinh ngữ đơn giản. Được Ethyn giúp, chúng tôi đã dạy các em nói được câu “Chào bạn, bạn tên gì?” và “Tên tôi là ...”

Chúng tôi rất thích thú và đã dễ dàng tạo được mối giao cảm với các em. Chúng tôi trở nên rất gần gũi với cả làng và mỗi ngày chúng tôi mỗi cảm thấy rất mãn nguyện khi biết rằng dự án mà chúng tôi thực hiện sẽ thay đổi cuộc đời của người dân nơi đây nhiều hơn sự tưởng tượng của chúng tôi...”

Marley Perkin, Nữ học sinh

Những dòng trên được em Marley Perkins viết lại, một học sinh trung học trường Lavers Hill trong nhóm tình nguyện đến xây trường ở Đức Bà, Long Mỹ. Lớp 12 trường trung học Lavers Hill

đã hình thành một mối quan hệ tốt đẹp với người dân Đức Bà và chúng tôi hy vọng sẽ tiếp tục mối quan hệ của chúng tôi với nhóm Góp Một Bàn Tay cùng những người dân tại vùng đất này của Việt Nam. Là hiệu trưởng của trường, tôi cũng đã tham gia và trải qua những ngày tại đây cùng các học sinh. Phải thừa nhận rằng đây là một trong những hoạt động mang tính giáo dục cao nhất mà tôi đã từng tham gia. Các học sinh đã học và hiểu thêm rất nhiều về bản thân các em cũng như thế giới xung quanh. **Tôi dẫn bảy thanh niên đến Việt Nam và trở về với bảy người trưởng thành. "Phải thừa nhận ... bảy người trưởng thành trẻ."**

Những kinh nghiệm đã trải qua thật quý báu. Từ khi trở về, chúng tôi đã không ngừng khuyến khích cộng đồng địa phương tham gia tích cực vào các hoạt

động gây quỹ nhằm hỗ trợ giáo dục và cung cấp nước uống sạch cho các em. Các học sinh và bản thân tôi đã hưởng ứng những buổi thuyết trình tại những tổ chức khác nhau và hy vọng rằng quỹ gây dựng được sẽ đủ cho các dự án tại Việt Nam.

Cám ơn nhóm Góp Một Bàn Tay đã cho chúng tôi cơ hội tham gia dự án vừa rồi.

Ông Chris Hulonce,

Bữa Cơm Gây Quỹ Năm 2006

Như tất cả quý ân nhân đều biết, Bữa cơm gây quỹ là hoạt động gây quỹ chính trong năm để giúp nhóm Góp Một Bàn Tay (nhóm) có đủ nguồn tài chính thực hiện các dự án của mình. Năm 2006, bữa cơm gây quỹ được sự ủng hộ rất nồng nhiệt, vượt ngoài dự kiến của nhóm 450 khách, các nhà bảo trợ và toàn thể tình nguyện viên của nhóm đã cùng góp mặt trong đêm Thứ 6 ngày 15 tháng 9 năm 2006.

Với tổng số tiền thu được \$31,280 từ đêm gây quỹ, hơn 800 trẻ sẽ được tiếp tục cấp sách đến trường, 57 trẻ khuyết tật sẽ được phẫu thuật chỉnh hình, có cơ hội tự bước đi, và thêm nhiều trẻ có thể vừa học nghề, vừa học chữ.

Nói đến sự thành công của Bữa cơm Gây Quỹ 2006, không thể không nhắc đến những nỗ lực thay đổi hình thức gây quỹ cũ, giới thiệu các hoạt động gây quỹ mới bao gồm Đấu giá thầm lặng (“Silent Auction”), trò chơi “Cùng đoán xem Sấp hay Ngửa” (“Heads or Tails” game), bông hoa “Em cần người bảo trợ” (“Sponsor Me” flower). Động lực chính trong việc sáng tạo những hoạt động gây quỹ mới là vì nhóm mong muốn tất cả quý vị quan khách cùng tham gia, hòa nhịp chung trong không khí sôi động của đêm gây quỹ.

Với sự xuất hiện của những bông hoa “Em cần người bảo trợ”, hơn 300 trẻ em chưa thuộc chương trình bảo trợ của năm 2006 chắc chắn sẽ có một năm 2007 bớt vất vả hơn và chăm lo cho việc học hiệu quả hơn. Rất nhiều khách đã chia sẻ với các thành viên nhóm ngay trong đêm và cả sau đó sự xúc động của chính họ trước những bông hoa trên bàn với nụ hoa là tấm ảnh cùng thông tin về một học sinh nghèo nhưng rất hiếu học hiện đang sống tại nơi H4H lập dự án.

Phương cách gây quỹ “Đấu giá thầm lặng” do Helping Hand Group cùng H4H thực hiện đã thu hút nhiều sự chú ý trong đêm. Hơn 50 hiện vật được trưng bày để đấu giá, chủng loại vô cùng phong phú từ những vật lưu niệm nhỏ giá trị vài đô la đến những bức ảnh vô giá với chữ ký sống của những nhân vật nổi tiếng toàn

thế giới trong các lĩnh vực thể thao, điện ảnh và âm nhạc. Khách tham gia thật sự đã có những khoảnh khắc thú vị, hồi hộp đoán xem mức giá nào sẽ cho họ có cơ hội sở hữu, mang về nhà những hiện vật được trưng bày đấu giá. Chân thành cảm ơn rất nhiều độc giả của Bản tin năm trước đã đáp ứng lời kêu gọi của nhóm, gửi tặng hiện vật đấu giá, mang lại cho nhóm thêm nguồn thu hơn \$1,700.

Toàn bộ số tiền nhóm nhận được trong đêm gây quỹ sẽ được dùng cho các trẻ em nghèo ở những vùng xa xôi hẻo lánh của Việt Nam vượt qua những khó nhọc mưu sinh hàng ngày, nuôi dưỡng những ước mơ một ngày các em không chỉ tự đảm bảo cuộc sống cho mình mà còn có thể giúp thêm người khác.

Một lần nữa, xin được chân thành cảm ơn quý ân nhân, những người bạn, những ủng hộ viên, tình nguyện viên đã cùng đóng góp, tham gia, để Bữa cơm Gây quỹ 2006 trở thành một đêm nhiều kỷ niệm. Nhiệt huyết của các thành viên trong nhóm đã được tăng lên rất nhiều bởi chính sự động viên, ủng hộ và tài trợ của quý vị. Nhóm mong đợi được gặp lại đông đủ quý ân nhân, bạn hữu trong Bữa cơm gây quỹ 2007 để được tường trình đến quý vị những việc H4H đã làm được trong năm.

Trân trọng, Phan Thị Hồng Đức

Những chiếc bóng xanh tại Hội chợ Tết 2007, Sandown Racecourse

Cũng giống như những năm vừa qua, hội chợ Tết Nguyên Đán của người Việt đã được cộng đồng người Việt tại Victoria Úc Châu tổ chức tại trường đua Sandown, Springvale. Đây là sự kiện đón Tết lớn nhất tại Victoria diễn ra trong hai ngày với hàng ngàn du khách từ khắp tiểu bang đến.

Một lần nữa, nhóm Góp Một Bàn Tay được ưu tiên mở một quầy thông tin cùng

những tổ chức khác của cộng đồng. Mười hai thành viên của nhóm đã háo hức có mặt để giúp một tay và cùng vui Xuân.

Gian hàng của nhóm rất rộng rãi và được trang trí rất chu đáo trong hội trường. Chúng tôi đã chiếu những hình ảnh, thư từ và những đoạn phim ngắn về những dự án của nhóm.

Nổi bật nhất tại hội chợ năm nay là những chiếc bóng xanh phát cho khách du Xuân đã ghé ngang quầy thông tin của nhóm. Các thành viên đã nhiệt tình phát hơn 1,000 bóng cho các em nhỏ trong khi trao những thông tin cho các bậc phụ huynh. Chúng tôi không khỏi phấn chấn khi thấy màu xanh của những chiếc bóng bóng xuất hiện khắp nơi ở hội chợ. Trên 1000 bóng bóng và tờ thông tin giới thiệu đã được phát ra. Điều đáng nói nhất là H4H đã có cơ hội giới thiệu về nhóm đến

đông đảo cộng đồng thông qua những chiếc bong bóng mà không tốn một xu. Đó là quà Tết cho nhóm từ những người bạn ở Việt Nam.

Hội chợ Tết là một hoạt động quan trọng cho nhóm vì đó là một cơ hội giúp nhóm quảng bá thông tin đến quần chúng. Chúng tôi rất vui khi được tiếp xúc với rất nhiều quan khách, những người luôn mở rộng trái tim và túi tiền cho những con người bất hạnh. Qua hai ngày Tết, lon tiền của nhóm đã nhận được trên \$1,800, chưa có năm nào Hội Chợ Tết lại giúp nhóm “bội thu” như thế!

Chúng tôi sẽ trở lại trong hội chợ Tết Nguyên Đán năm tới với nhiều cố gắng mới.

Phan Tấn Tài

Trò chuyện với anh Phan Tấn Tài: Điều phối viên hoạt động gây quỹ

Làm thế nào anh đã biết đến nhóm Góp Một Bàn Tay?

Anh có ý kiến gì về phương thức hoạt động cũng như những góp phần của các thành viên không?

Đó chỉ là một sự tình cờ khi tôi biết đến nhóm. Tôi nhận được thư mời đến bữa cơm gây quỹ từ một người đồng nghiệp trong công ty. Tôi lập tức liên lạc với nhóm và sau đó tôi chính thức hoạt động trong nhóm.

Những thành viên của nhóm mà tôi đã gặp rất vui vẻ và họ đã trở thành bạn tốt của tôi. Dù chỉ là một nhóm nhỏ, Góp Một Bàn Tay vẫn nhận được sự quan tâm thực sự trong cộng đồng chính là nhờ những thành viên này.

Công việc của anh trong nhóm là gì?

Tôi phụ trách những hoạt động gây quỹ. Trách nhiệm chính của tôi là quản lý mối quan hệ với các doanh nghiệp tài trợ. Cùng lúc, tôi cố gắng xây dựng những mối quan hệ mới với những nhà tài trợ tiềm năng. Tôi thấy rằng trách nhiệm chính của mình là đảm bảo nhóm chúng tôi thật sự đang mang đến giá trị cho nhà tài trợ để được nhận lại sự tiếp tục ủng hộ.

Một lĩnh vực khác tôi cũng có trách nhiệm là tổ chức hoạt động gây quỹ trong năm như cuộc đi bộ sắp tới vào ngày 21 tháng 4. Bản thân tôi cũng như các thành viên đều mong đợi sự kiện này diễn ra tốt đẹp và thành công.

Vậy làm cách nào anh có thể sắp xếp thời gian với thời khóa biểu đi làm bận rộn của mình?

Với sự giúp đỡ nhiệt tình từ những thành viên khác. Một ưu điểm khác của nhóm là ai cũng sẵn sàng thực hiện mọi công việc thậm chí không thuộc lĩnh vực phụ trách của mình.

Công việc nào của nhóm đã làm anh thấy hài lòng nhất, và anh muốn những công việc ấy mở rộng như thế nào trong tương lai?

Nhóm sẽ tiếp tục công việc hiện tại với những dự án giáo dục và y tế. Đây là hai lĩnh vực mà tôi muốn cả nhóm tập trung chính. Về dự án giáo dục, tôi cũng muốn đề nghị nhóm tiếp tục hỗ trợ cho những em có khả năng có thể bước vào giảng đường đại học. Vào đại học không phải là một việc dễ dàng đối với bất cứ học sinh nào. Do đó chúng tôi sẽ hết lòng hỗ trợ toàn bộ cho những em có khả năng.

Về dự án y tế, đây cũng là lĩnh vực rất quan trọng, và tôi muốn nhóm sẽ mở rộng hơn nữa nếu khả năng tài chính cho phép. Chỉ với AU\$250 đến AU\$300, chúng tôi đã nhìn thấy kết quả ngay trước mắt và thay đổi cuộc đời của một đứa trẻ.

Những hoạt động của nhóm có giống với mong đợi của anh hay không? Hay anh có những kỳ vọng nào lớn lao hơn?

Thật ra những ngày đầu, tôi chỉ muốn giúp sức phần nào nên cũng không có nhiều kỳ vọng. Tất nhiên tôi cũng không có mong đợi đặc biệt khi nhận vị trí hiện tại nhưng tôi hiểu rằng có những việc tôi có thể làm giúp cho nhóm.

Anh có lời nhắn gì với những người đang ủng hộ nhóm không?

Đầu tiên tôi muốn gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến những mạnh thường quân. Chúng tôi biết ơn sự giúp đỡ của những doanh nghiệp cũng như cá nhân và cộng đồng nói chung. Chúng tôi thực sự không thể tiếp tục công việc như hiện tại nếu không có sự đóng góp này. Có thể chúng tôi là một tổ chức nhỏ, nhưng những cố gắng của chúng tôi thì không hề nhỏ. Chúng tôi sẽ tiếp tục hỗ trợ cho hơn 800 trẻ em đi học ở Việt Nam. Tôi cũng gửi lời cảm ơn đến những thành viên đã về Việt Nam giúp đỡ 57 trẻ em khuyết tật có cơ hội hoàn toàn thay đổi cuộc đời.

Một lần nữa, xin chân thành cảm ơn.

Thực hiện phỏng vấn: Phương Vy

Đi Bộ Vì Trẻ Em Nghèo Khuyết Tật Tại Việt Nam

Một sự kiện lớn hằng năm tiếp theo của nhóm là cuộc Đi Bộ gây quỹ, diễn ra vào lúc 9 giờ sáng ngày thứ bảy 21 tháng 4 tại công viên Footscray, Melbourne.

Tất cả số tiền quyên góp trong cuộc Đi Bộ lần này sẽ được cung cấp hoàn toàn cho chương trình phẫu thuật phục hồi chức năng cho các trẻ em nghèo tàn tật.

Mục tiêu của chúng tôi trong vòng 4 năm tới là hỗ trợ cho 250 trẻ em khuyết tật. Sự tham gia của quý vị sẽ là nguồn động viên to lớn giúp chúng tôi đạt được mục tiêu đã đề ra.

Xin quý vị xem qua website: www.handsforhope.org.au để biết thêm chi tiết và lấy đơn tham gia đi bộ hoặc gọi anh PhanTài qua số 0403 569 121 email h4h@handsforhope.org.au

President's Welcome

Dear friends,

Welcome to the first Hands for Hope (H4H) newsletter for 2007. We would like to take this opportunity to update you on our activities, projects and upcoming events.

It has been very busy the last few months! Of particular interest is the series of workshops with our members, aimed at preparing and helping us to move forward with confidence and transparency. The dedication and commitment of our members was evident throughout these intense sessions. We captured insightful reflections on H4H's progress to-date and the many opportunities to enhance the effectiveness of H4H as a charity organisation. These workshops provided a sense of renewed motivation and direction for the newly elected management team.

The end-of-year holiday period allowed a number of our members to set off to Vietnam once again for their annual field visits. Some projects were organised and conducted on site, others were reviewed and many more were explored and planned for. Despite these trips being physically exhausting and at times emotionally stressful, the inspiring and heart-felt first hand accounts never fail to inspire members to plan for the next trips.

H4H projects continue to expand quickly. Our student sponsorship database now holds over 800 student profiles and our Corrective Surgery Program recently completed 57 cases, which is more than double the previous year. Poverty and remoteness create countless factors restricting children from reaching their full potential. Our sponsored students face many challenges to remain in school and to continue into higher education. Children

in our Corrective Surgery Program face many difficulties to complete their rehabilitation. Financial assistance and other support must be correctly allocated to resolve these challenges. With each new experience and better insights gained each year, we continue to identify ways to further improve the efficiency and results of our projects. H4H strives to ensure every generous dollar donated is used to assist those most in needs and to achieve measurable and sustainable results.

This year has already seen the management team and our members commence reviews of projects and administrative procedures, and organised a successful information stall at the New Year Tet festival at Sandown. Currently, we are all very excited to be organising our upcoming Walk-A-Thon on the 21st April, which this year is dedicated to the Corrective Surgery Program with the theme "Walk for the children Who Can't Walk".

As always, H4H gratefully acknowledge the generosity and assistance from business sponsors, supporting organizations, members and volunteers. We are committed to continue working transparently and hope that you will stay in touch and provide feedback on our progress. As life throws challenges our ways, we hope that together, we can remain mindful of the much less fortunate children in Vietnam, who struggles for basic survival and are just waiting for the opportunities to rise above their difficulties. Once again, thank you for your continued support and we hope to see you at our next fundraising event which is the Walk-A-Thon.

Thu Ha, President

The blue balloons at Sandown Racecourse 2007 Tet festival

*Hands for Hope Tet Stall
at Sandown Racecourse*

Like the previous year, this year's Vietnamese Tet Festival organised by the Vietnamese Community of Australia in Victoria was again held at Sandown Racecourse in Springvale. It is the biggest Tet celebration event in Victoria held over a two days period with many thousands of visitors from across Victoria. On show were the usual food stalls, games, loud music and everything else in between.

Hands for Hope was again privileged to be offered a spot for our information stall among the other Vietnamese community organisations. We were out in force over the two days with twelve members showed up to lend a hand and to have some fun.

Situated inside the well decorated and spacious community hall, our members set up a moving display of photos, letters and videos about our projects.

The highlight for this year was definitely the beautiful Hands for Hope blue balloons give-away. Members were very enthusiastic in giving out balloons to the excited children with one hand while handing out pamphlets to their parents with the other. We were proud to see blue Hands for Hope balloons all over the showground and over 1000 balloons and pamphlets were distributed. It was fortunate that those balloons were donated by generous friends from Vietnam.

The Tet event is an important event for Hands for Hope as it provides an opportunity for us to present our work to the community. It was very pleasing to see hundreds visited our stall and opened their hearts to our cause, they opened their wallets too with nearly \$1800 donated over the two days which was the most ever donated at the Tet Festival.

We'll be back again next year bigger and better.

Donation from the public

Interview with Tai Phan, a H4H member and Fundraising Coordinator

How did you find out about Hands for Hope (H4H)? Any comment on the operation and the people involved in the organisation?

I came across Hands for Hope accidentally. It was initially through an email invitation to their fundraising dinner, sent by a work colleague. I was curious about Hands for Hope and wanted to find out more and so immediately contacted the colleague. I eventually got involved with Hands for Hope through her. The members in Hands for Hope are a great group of people whom I've

become close friends with. Hands for Hope is a small organisation and as such the organisation being well respected in the community really is a reflection of the people involved.

What's your involvement with Hands for Hope?

I look after the fundraising side of the organisation. My role is to manage existing relationship with our business sponsors and at the same time looking at building new relationships with potential sponsors. I see a key responsibility of my role is to ensure that we are delivering value to our sponsors in return for their continued support. Another aspect of the role is to co-ordinate fundraising events during the year such as the upcoming Walk-A-Thon on the 21st of April which I am very much looking forward to.

How do you manage charity with your full time work?

With a lot of help from the other members! One good thing about Hands for Hope is that everyone chips in to get the work done regardless of what their role is.

How would you like to see Hands for Hope evolve over time?

Hands for Hope should certainly continue our current work with the educational and medical programs. Two areas that I would like us to focus on going forward is providing additional support to the students identified as having the potential to go to university and beyond. It's not easy for these students to get into university, so we should provide full support to those that has the capabilities to get there. Give support necessary for them to stay in university until they finish. On the medical front, I think our medical program is very important and should expand going forward provided that we have the financial backing to do so. With this project, we see immediate result, with only a small cost of \$250-\$300, we can change the life of a child forever.

Have your involvement in Hands for Hope turned out as you expected?

To be honest, when I joined Hands for Hope I was only intending to lend a hand when needed so didn't really have much of an expectation. I certainly didn't expect to take on a role under the new MC however I saw there was a need for me to do just that.

What message do you have for all the supporters of Hands for Hope?

The first thing I would say is a big thankyou to all our supporters. We are grateful for the support of many businesses, individuals and the community in general. Without their continued support the organisation would not be able to continue the great work that we are doing to help the underprivileged children of Vietnam. We are a relatively small organisation, however our effort is by no mean small. We continue to support about 800 students and thanks to the dedicated work of our members last year we helped operated on 57 disabled children through our medical program. 57 children now can walk and be independent. That's a big result! All thanks to our supporters.

Interviewed by Phuong Vy

Walk-A-Thon 2007 "Walk for the children who can't walk"

Our next major fundraising event is the annual Walk-A-Thon to be held at 9.00 am on Saturday 21st of April at Footscray Park, Melbourne.

*registration and fundraising form (to get people to sponsor you to walk in the Walk-A-Thon) call **Tai Phan** on 0403 569 121 or email h4h@handsforhope.org.au*

All the funds raised from this year's Walk-A-Thon will be allocated towards our Corrective Surgery program, to achieve an ambitious target of successfully completing 260 surgery cases of children with disabilities over the next 4 years. Your participation will help us achieve this goal.

Please see Walk-A-Thon 2007 poster on the back page for full details.

Please visit our website www.handsforhope.org.au to download a

Corrective Surgery Program

Last year H4H has organised corrective surgery for 57 disabled children in remote areas of Vietnam. This has brought the total corrective surgeries that H4H has completed in the last 4 years to 121.

Below is an article written by Phuong Vy , a H4H member, detailing her personal experiences for the corrective surgery project.

Love by Listening

Case ONE: Ngo Van Tinh

I've never thought of being without both of my legs, which enabled me to get far and wide over 20 years of my life.

He's 18, before the physician came to the village he has always moved around on his hands and knees through village dirt roads. He is now able to stand up and walk now. He kneels and bows to thank the physician, "at last, I can walk!".

Case TWO: Nguyen Le Ngoc An

With tears running down, he told me "it's not painful". With tears in her eyes, his grandma told me "his crying makes me weep, but then he stops crying in fear crying would make me sick".

Case THREE: Qach Vinh Loc

"Take this tablet to get well, soon we could go home and you could start school again". The crying stops, the child feels much more reassured.

Case FOUR: Danh Lang

"Other children walk to school by foot, my child crawls on his hands. Often when I pick him up late, seeing him sitting there all alone, so withdrawn...."

Case FIVE: Trieu Thi Ngoc Bich

"She had no one, my Dad took her home and raised her ever since"

Case SIX: Thach Thi Thu Trinh's Mother

"Looking after the child is exhausting, but we don't have money for Dad to come along and help"

Case SEVEN

Speaking broken Vietnamese, these Khmer parents are concentrating hard to try to understand and follow the doctors instructions to look after their child. These children lying on the hospital's white bed sheets with eyes wide open are so bravely enduring the post operation pain as just to say "I still want to walk by myself".

Love is one of many immeasurable dimensions in us. One can love by all the senses, love by listening, seeing, touching, smelling and other feelings. A parent's intuition comes about from love to their children.

I love these children, through just listening to 18 lovely stories from 18 hospital beds.

I could only pay compliments to their stories, being so brave throughout their ordeals and wonder how little my efforts would be compared to those mothers, who have to make ends meet to feed and provide medications for their children.

As a friend of mine promised to help one prescription, I thought of telling their touching stories to others. Would this

help in bringing more prescriptions? 18 ethnic children from Khmer in a rural area of Soc Trang city spent their lives by moving around on their hands. Doctors in Van Xuan hospital have helped changed their lives through a series of corrective surgeries. Would you be able to help them to continue that journey?

I re-open my blog on the web, seeking for more help. Even sparing an hour or so to come and visit, being around and listening to their stories. I hope 50% of my friends will support what I am doing to help those Khmer children in my own capacity at Van Xuan Hospital. I hope 10% of my friends will also be sharing the work I am doing.

Contact me if you have an hour to spare, a plastic car toy, a teddy bear to give away and thankyou for trying to love by listening.

Phuong Vy

Interview with Mr Kenneth Branch Rotary Club of Springvale City

Rotarian Members (L-R): Ken Branch, Vivien Carlei, Gary Hicks, Angelina Colombino, Le Hoa Wysham and Loc Lam presenting a cheque to H4H's President, Thu Ha.

The Rotary Club of Springvale City has been supporting Hands for Hope for over two years, sponsoring twelve students through the Education Sponsoring program and fifteen children through our Surgical Intervention program to-date. In addition, individual Rotarians have also become sponsors in these programs. We talk to Kenneth Branch who is the International Director of the Club and who have been actively supporting Hands for Hope.

Can you tell us about the Rotary Club of Springvale City?

Rotary is an International organisation and is represented in 168 countries with approximately 1.3 million members. Its members come from all walks of society and their objective is to put something back into the community. Rotary clubs are divided into districts and the Rotary Club of Springvale City is a member of district 9810. Within this district, there are 51 rotary clubs with approximately 1500 members.

The Rotary Club of Springvale City was only chartered on the 20th August 2003, so it is very new. Our club endeavours to represent and participate in the local Asian community that exist in Springvale, to help those in need and to assimilate into the wider community. All our members are volunteers and pay for most things out of our own pocket – much like Hands for Hope members really!

Our club has assisted Springvale primary and secondary schools with funds for projects to help the students. Within Rotary itself, there is a Youth Program called “Wypen” to sponsor students to gain leadership skills. We also sponsor disadvantaged children to attend annual Youth camp holiday. We are currently participating in a community service to encourage people to have Bowel scan conducted, as bowel and colon cancer occurrences are actually bigger than heart disease and breast cancer.

How does the Rotary Club of Springvale City raise funds?

We raise funds through our annual overseas trips and via a number of activities such as dinner dances, participating in commu-

nity markets selling various products and selling raffle tickets. For the last few years, we have participated in the Luna and Tet festivals and sold drinks. This year, we formed a mutually beneficial alliance with Krispy Cream and they have helped us enormously in our fundraising.

How did the Rotary Club of Springvale come to know and support H4H?

Mr Loc Lam, who is a member of our club, happened to employ a delightful young lady named Mai-Nhon at the time. Mai-Nhon first introduced me to Hands for Hope. At the pleasure of meeting some of the members, I was most impressed with their passion and dedication to helping their less fortunate fellows at home, especially the children. This introduction was the catalyst for our annual trips to Vietnam and these trips became the venue for raising money to finance our various club projects. Drawn by the passion and dedication of H4H members endeavouring to make a difference, I proposed to the Board that some of the funds raised by our overseas trip should be used for the benefit of the children of Vietnam. We initially sponsored students who are in great need of education and expanded to fund surgeries for children with disabilities.

Why did you decide to support Hands for Hope's projects?

I passionately believe in education. The only way to change your circumstances, your community, your world is through education. Unless children have the basic opportunity to attend schools to learn the ABC and 123, they will not be able to gain higher education.

And having experienced and seen the great difficulties that the young face to obtain an education, I find it heart rendering to see the unsurmountable odds for a child with disability to make their way in the world. Because of their disability, they are further disadvantaged beyond my comprehension. That is why we also support H4H's medical project.

Do you have any message for H4H members and supporters?

To quote my high school motto: “meliora sequamur” which means: “let us follow better things”. I believe Hands for Hope and its members are endeavouring to do just that. It is my wish that the Rotary Club of Springvale City will continue to support H4H and as long as I am a member, it shall! Keep up the great work!

Thankyou Ken. The Rotary Club of Springvale City and you personally have given Hands for Hope so much support and encouragement. We are sincerely grateful and hope that our association will continue to strengthen in years to come.

Interviewed by Thu Ha

Cuong's Vietnam Trip Journal 2007

07/01/2007 7pm – As I stepped off the plane at Tan Son Nhat, I immediately recognized the familiar hot and humid air, and the sights and sounds of Vietnam. I am about to embark on my now yearly Vietnam trip for Hands for Hope. I am traveling with my younger brother Hai and we will be on the road for three weeks covering regions throughout South, Central and North of Vietnam.

10/01/2007 – We travel to Long Cat village in Ninh Thuan province and work with the locals to pave the way for OzQuest to build much needed school facilities. Travel time was 8 hours from Saigon. The Buddhist nuns runs “tinh thuong” school; an unofficial school free of charge for approximately 200 children from ethnic minority communities, who missed out on the opportunity to attend state school. With limited resources, the kitchens, dining, prayers and living areas are turned into makeshift classrooms for a few hours each night.

12/01/2007- Already we are being told our request to build on temple grounds combined with the involvement of a party of westerners, would require a complicated process of approvals, and won't be completed on time for Ozquest's arrival. We quickly turned our attention to the villagers and with the local officials, we were able to formulate a workable program. The project is to rebuild 12 houses for poor families, whose houses were either damaged during the recent cyclone or are dangerously run down. I completed the paper work with the help of Hien, one of our Vietnam contacts, who greatly as-

sisted in getting through government bureaucracy.

14/01/07 – We caught the early local bus to travel to Quy Nhon, a provincial city 4.5 hours north of Nha Trang. H4H has an education sponsorship project near this location on Hoi Loc Island. I interviewed 20 of the sponsored students and visited their families. Most families have a small piece of land to grow crops, but also raise animal to supplement their income. It's a usual story where rural families barely grow enough food for the family to get by. They struggle even more to send their children to school, especially those who reach year 10 and above have to go to the city as there is no local school to cater for their education. Many children, included those gifted, are forced to abandon their education.

16/01/2007 We next visited Pleiku to visit my auntie, who is a nun of the St Paul's order. The sisters here have welcomed and allowed us to stay at their center. During our stay we witnessed their work and I am in awe of the dedication, and amazed by the difference they are making to the people most in need. They look after the welfare of 69 ethnic minority villages whose inhabitants have been ravaged by leprosy. Selected children from these families are brought to Pleiku and are provided with food, accommodation and schooling.

19/01/2007 We headed to Hoi An to meet up with Karen from Lifestart Foundation and provide some assistance. Karen works amongst the poorest and most disadvantaged people in this area and provides mentoring, training opportunities and conducts English classes for street kids and youth at risk. She also runs a school for special need children and works with families living in poverty to improve their lives.

An hour north of Hoi An, Hands for hope also runs an education sponsorship pro-

gram for 30 gifted children out of Danang. As most of these children live in remote villages and township I spent 8 hours on the back of the motor bike to visit them. In order to fund all the children's schooling, the families here rely on the help of Hands For Hope and often also have to borrow from the bank to cover the cost of extra tuition. Extra tuition is a common practice and a necessity to supplement standard school education in Vietnam.

21/01/2007 – We arrived in Hue to visit the sisters at Kim Long clinic and 60 children Hands For Hope is currently sponsoring. I found the children come from some of the most disadvantaged backgrounds where in many cases the children had to abandon their studies to work and support their family. Some fantastic results are coming out of this program with over 20 children completing year 12, some are already studying at Uni with the help of the sisters, while others are in preparation for the entrance exams.

It has been a tiresome but very rewarding trip with very little hic-up. Hands for Hope continues to assist children all over Vietnam to achieve their potential and help give a better life to the poorest and most needy.

Cuong Tran

Lavers Hill Students Help Built School

small village in southern Vietnam near Long My. Children at this school were learning in an old wooden hut with a thatched roof, open to the elements. Our project work provided them with a permanent, brick classroom. This upgrade to the school will provide opportunities for more children from Duc Ba and the surrounding villages. It was a rewarding experience to participate in the development of the room from a bare frame to the finished product.

Our host family in Duc Ba were very friendly and welcoming. As soon as we arrived we were made to feel like part of the family. We were able to eat both breakfast and lunch within a local house and experience some of the finest Vietnamese food. The students even surprised themselves, eating some foods that they would never have imagined and enjoying them.

One of my favourite days during the project was when I travelled with Thu through neighbouring villages to find other local families who might require the assistance of Hands for Hope. It was a very humbling experience to meet families who had no access to clean water, and children who were too poor to be able to attend school. I look forward to being able to help these people in the future.

Thu is an amazing woman who is pas-

sionate about being able to help Vietnamese people in anyway she can. From the moment I met her, she was visiting some children in hospital or travelling to other Provinces to find children who needed operations. She worked tirelessly to make sure that our project ran smoothly. Her tasks ranged from negotiating with local governments to translating instructions on the building site and finding medical supplies when ours ran out.

I thank both Thu and Hands for Hope for giving me the opportunity to be involved with such a worthwhile and rewarding experience, and know that both the students and I learnt much more than how to build a school room.

Lynn Morris

OzQuest Project Coordinator

Reflections from the Vietnam Trip

"... We were also given time where we could teach the students some basic English. With help from Ethyn we had them saying "Hello, what is your name?" and "My name is ...." We enjoyed that very much and we formed a tight bond with the students. We became very connected with the whole village and we felt very good in ourselves each day knowing that the project that we were undertaking would change their lives in more ways than we can imagine..."

Marley Perkins, Student Laverhills College

The above was written by Marley Perkins, a student of Lavers Hill who was part of the team who went to build a school room in the Duc Ba region. Lavers Hill P-12 College has developed a real

bond with the Duc Ba area and we hope to continue to develop our relationship with Hands for Hope and this area of Vietnam. As the Principal of the College I also attended this experience with the students and I must say it was one of the best educational experiences I have been involved with. The student learnt so much about themselves and the world around them. **I took seven teenagers to Vietnam and came home with seven young adults.**

The experience was fantastic. Since we have returned we have been actively encouraging our local community to get involved in fundraising to support individual child's education and supply clean drinking water. The students and myself have undertaken a number of presentations for different groups and we hope

that as a result more funds will become available for projects within Vietnam.

Thank you "Hands for Hope" for the opportunity to support your programs.

Chris Hulonce,

Principal Lavers Hill P-12 College

Annual Fundraising Dinner 2006 Report

Hands for Hope's 2006 Fundraising Dinner held on the 15th of September was highly successful and exceeded expectations with over 450 guests, sponsors and H4H members in attendance.

We raised \$31,280 from the night allowing us to continue our sponsorship of over 800 children from disadvantaged backgrounds to go to school or learn a trade, and provide 57 disabled children with corrective surgery.

2006 dinner was made special by a number of new fundraising efforts besides our usual live auction. The silent auction, the "Heads and Tails" game and the participation of our guests in the "Sponsor Me" initiative all contributed to the exciting atmosphere.

From the "Sponsor Me" initiative, over 300 children who did not have sponsors will now have a brighter future in 2007 with their educational needs provided for. Many guests on the night were moved by the photos of the children placed on their table and opened their hearts to lend a helping hand.

Helping Hand Group was kind enough to help us run the silent auction, the other new component of the program. There was a wide variety of items on display to bid for, and guests had a good time trying to estimate the bidding price that would win them the item. The total raised from the silent auction was over \$1,700.

All the fundraising efforts on the night will help bring hope to children in remote areas of Vietnam. Our aim is to provide them with a brighter future so that they may fulfill their dreams and contribute positively to the society in which they live.

Once again, we would like to thank all our sponsors and supporters who made the 2006 dinner a memorable night. We have been encouraged by your kindness and generosity and will continue in our efforts to make a difference.

Duc Phan

Volunteers Wanted!

"I cried when I had no shoes, until I met a man who had no feet" - Unknown

By now you probably know that Hands for Hope is dedicated to helping poor disadvantaged children from poverty through education.

YOU can help to play a vital role in helping to make a difference by supporting our annual fundraising events as follows:

- Walk-A-Thon
- Fundraising Dinner
- Administration
- Business Sponsorships

Areas which **YOU** can volunteer in are:

- Fundraising Team
- Project Team
- Finance Team
- Web & Media Team

And various other volunteering opportunities

Would you like to help?

Thank you for your generous support. Your contribution will make a real and lasting difference for young Vietnamese children for generations to come.

Contact our Volunteer Coordinator, **Ethyn Tang** for more information on 0403 569 121 or email h4h@handsforhope.org.au.

Sponsorship Form

Để thực hiện được tất cả những dự án, chúng tôi rất mong mỗi sự đóng góp về mặt tài chính từ phía những mạnh thường quân giàu lòng hảo tâm.

Nếu quý vị muốn tìm hiểu thêm về các dự án của nhóm, xin liên lạc anh Phan Tấn Tài qua email **h4h@handsforhope.org.au** hoặc mobile **0403 569 121**. Hoặc nếu quý vị muốn trở thành người bảo trợ cho một trong những dự án trên, xin quý vị điền vào phiếu bảo trợ dưới đây và gửi về hộp thư của nhóm. Xin chân thành cảm ơn quý vị.

PHIẾU BẢO TRỢ / SPONSORSHIP FORM

Họ và Tên (*Full Name*): .....

Địa chỉ (*Address*) .....

Email:..... Điện Thoại (*Telephone*): .....

Số tiền bảo trợ (*Donation Amount*) \$.....

- Tôi muốn đóng góp vô quỹ ủng hộ. (*I would like to support as a general donation.*)
- Tôi muốn bảo trợ Chương Trình Giúp Trẻ Nghèo Đi Học, \$50/năm mỗi học sinh. (*I would like to become a sponsor in the Education Sponsorship Program, for \$50/year per student.*)
- Tôi muốn bảo trợ Chương Trình Giúp Trẻ Em Ngheo Khuyết Tật, \$250 mỗi em. (*I would like to sponsor in the Corrective Surgery Program, for \$250 per child.*)

Chi phiếu / ngân phiếu xin đề “Hands For Hope Inc.” và gửi kèm với phiếu bảo trợ này đến:

(*Please send form & cheque/money order made payable to “Hands for Hope Inc.” to:*)

HANDS FOR HOPE, PO BOX 809 SUNSHINE MDC, VIC 3020 AUSTRALIA

Hoặc xin liên lạc chúng tôi để chuyển tiền qua ngân hàng (*Or contact us to donate through direct banking*):

Telephone: **0403 569 121** Email: **h4h@handsforhope.org.au**

Cảm tạ - Appreciation to our sponsors

Chúng tôi xin chân thành cảm ơn tất cả mạnh thường quân, hội đoàn, đoàn thể, các cơ quan truyền thông và doanh nghiệp đã hỗ trợ nhiệt tình cho nhóm Góp Một Bàn Tay về tài chính cũng như tinh thần trong năm vừa qua.

We would like to express our sincere thanks all our sponsors, supporters, and associated organisations for your support of Hands for Hope in our efforts to help the underprivileged children of Vietnam.

Sponsors

PTA

William Spyrou

Thanh Phan

Phở Chú Thẻ Richmond

Phở Dzũng Tân Định

N-Tran Bakery

Ha Long
Restaurant

Raising funds for the Corrective Surgery program

Sponsored by:

Lý Hồng Phone Cards

GDPT Đại Bi Quan Âm

Đi bộ vì trẻ em nghèo khuyết tật tại Việt Nam

Who Can't Walk

Thứ Bảy 21/04/2007
9 am Footscray Park
 Ballarat Rd, Footscray, Melway 42-D2

Free T-shirt, Prizes,
 BBQ lunch & Entertainment
 Download registration form from our website
 Xin lấy đơn ghi danh từ website

Ghi danh, tham gia, xin liên lạc: Tài Phan 0403 569 121
 For more information, please contact: h4h@handsforhope.org.au